

Đôi Lời Của Một Người Vợ Về Anh Nguyễn Văn Khoa

Thanh Loan được may mắn làm vợ Anh Khoa được hơn 10 năm. Anh Khoa là người rất nghiêm túc trong các công việc, Anh tỉ mỉ từng chi tiết vì Anh muốn mọi chuyện đều phải được hoàn mỹ.

Sau khi nghỉ hưu, Anh cũng có việc làm bán thời gian, rồi còn bỏ thời giờ để giúp đỡ một số các anh em hải ngoại mới ra trường. Anh Khoa đã từng giúp đỡ cho Anh Phan Vũ Thu Phong từ Pháp qua Quebec làm việc hồi năm 2012. Ngoài ra Anh Khoa cũng liên lạc góp phần giúp cho nhóm bạn trẻ để mở công ty ở Việt Nam.

Đối với gia đình, Anh Khoa là người chồng tuyệt vời, một người cha hoàn hảo. Anh không uống rượu, không cờ bạc, không hút sách, không ve vãn cô nọ cô kia... Nói chung, với tư đồ tưỡng, Anh không vấp phải một cái nào hết. Anh Khoa làm điều gì thì cũng nghĩ đến vợ con, không có một chút gì nghĩ cho lợi ích riêng tư của mình. Anh hết lòng hết sức lo cho gia đình, lo cho con cái. Anh đã từng nói rằng: "Nếu nó là con của Khoa, thì nó phải giỏi", và Anh đã đạt được ý nguyện này.

Anh Khoa rất quý mến bạn bè, những lần dẫn em đi chơi xa đều là để đến thăm bạn bè. Em nhớ có lần sang Cali, nhờ Hùng là em của Anh Nguyễn Xuân Phong đưa đến thăm mẹ của Anh Phong. Bà cụ nói rằng: "Tôi biết là hôm nay tôi gặp người học giỏi của lớp, và lại còn gặp được cháu dâu mới nữa". Cụ bà vui mừng, còn em thì hạnh diện!

Về các bạn của Anh, em được gặp anh Trương Hoàng Vĩnh Phương. Anh Khoa kể là anh Phương sợ ba mẹ đến nỗi khi cho bạn mượn xe, trước khi về nhà anh Phương phải ngồi quay ngược lại hộp chỉ cây số (odometer) vì sợ ba anh biết. Anh còn kể vì sao là anh Phong lại bị mất lá lách, còn anh Thuần lại đặt

tên con là Trần Đức Thái Dương... còn rất nhiều chuyện... Anh cứ kể đi, kể lại đến nỗi... em nghe đến thuộc lòng luôn.

Nhớ lại lúc anh Phong, anh Ân qua chơi Toronto, Anh Khoa, tuy trong người mang nhiều bệnh, nhưng vẫn đi chơi với các bạn (còn em thì vẫn phải đi làm). Lúc em đi làm về, nhìn thấy cửa trước nhà không khoá, em phải lo chạy đi tìm Anh Khoa vì biết Anh quên không mang thuốc theo, mà Anh không thể nào thiếu thuốc được. Thật vậy, em vừa là vợ vừa là y tá cho Anh mà không được hưởng lương bổng gì!

Anh Khoa ở Toronto với em mãi đến khi dịch Covid tạm ổn thì các con đến rước về Montreal để chăm sóc vì các con ở trong ngành này nên chăm sóc cho Anh được tốt hơn. Em thường sang thăm Anh và ở lại đó một hay hai tuần rồi mới trở lại Toronto để đi làm. Anh Khoa vào bệnh viện ngày 29 tháng Tư 2023, em ở lại bệnh viện và phải nằm ngủ dưới sàn. Vài đêm trước khi mất, Anh Khoa đã kêu lớn tên em trong giấc mơ.

Đã nửa năm trôi qua rồi; sao thời gian đi nhanh quá!

Em xin chân thành cảm ơn Ban Phụ Trách đã cho em cơ hội bày tỏ chút ít về Anh Khoa trong Lá Thư Ái Hữu Công Chánh này. Xin cảm ơn tất cả các anh chị bạn hữu lúc nào cũng luôn luôn hiện diện trong tâm trí Anh Khoa, cũng xin cảm ơn tất cả vì đã góp phần cho Anh Khoa có một cuộc sống được thêm phong phú, có được những ngày cuối cùng vui vẻ và có được một tang lễ âm cúng với hoa viếng cùng bạn bè chung quanh.

Điều tốt đẹp nhất là cuối cùng rồi Anh cũng được yên nghỉ bên cạnh Thầy Mẹ ở nghĩa trang.

Thanh Loan